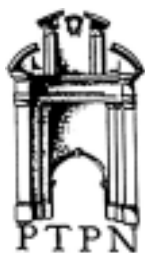

Komisja Historii i Filozofii Medycyny

Wydziału IV Lekarskiego Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk

Spotkanie w setną rocznicę urodzin profesora Romana Drewsa

Kolejne zebranie Komisji Historii i Filozofii Medycyny Wydziału Lekarskiego Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk odbyło się 1 grudnia 2008 r. W związku z przypadającą w bieżącym roku (6 sierpnia) setną rocznicą urodzin profesora Romana Drewsa, jednego z najwybitniejszych polskich chirurgów i diagnostów XX wieku, posiedzenie zostało poświęcone Jego pamięci. Z tej okazji zaproszono specjalnych gości, syna wielkiego chirurga prof. Krzysztofa Drewsa oraz dawnych współpracowników.

Po otwarciu spotkania i przywitaniu zebranych, w tym licznych uczniów prof. Romana Drewsa, odczytano sprawozdanie z poprzedniego posiedzenia Komisji, które miało miejsce 6 października 2008 r.

Następnie przewodniczący prof. Roman Meissner wspominał o dwóch istotnych dla Poznania i Komisji wydarzeniach. Pierwsze z nich miało miejsce na Lateranie, gdzie odbyły się uroczystości poświęcone biskupowi Jordanowi, założycielowi pierwszego biskupstwa w naszym mieście. Fakt ten okazał się znaczący nie tylko dla historii Kościoła, ale i dla rozwoju medycyny, ponieważ po utworzeniu biskupstwa do Poznania przybyli benedyktyni, którzy na Ostrowie Tumskim założyli pierwszy na ziemiach polskich szpital. Drugie dotyczyło z kolei zorganizowanego 8 listopada Konwentu Związku Polskich Kawalerów Maltańskich Zakonu Szpitalników św. Jana Jerozolimskiego, którego pierwszym wiceprezydentem jest członek naszej Komisji dr Maciej Koszutski. Ostatni taki konwent odbył się w Poznaniu w roku 1939, w międzyczasie bowiem gospodarzami takich zjazdów były Warszawa i Kraków.

Po tej dygresji przewodniczący zaprosił zebranych do wysłuchania pierwszego z zaplanowanych na to spotkanie referatów „Szkic do portretu profesora Romana Drewsa”, który wygłosiła dr Katarzyna Surdyk.

Po tym wystąpieniu głos zabierali zaproszeni na spotkanie goście, dzieląc się wspomnieniami związanymi z prof. Drewsem.

Doktor Lukrecja Sitarz zapamiętała profesora nie tylko jako znakomitego fachowca i znawcę rzemiosła, ale również jako humanistę, odnoszącego się do wszystkich pacjentów w jednakowy sposób. Przedstawiła też szczególną atmosferę panującą na zebraniach chirurgów oraz rodzinny charakter spotkań dla asystentów organizowanych w domu profesora.

Doktor Jan Markowski opowiedział o współpracownikach prof. Drewsa, o odwadze w przeprowadzaniu nieraz bardzo trudnych operacji, w których stosował metody jego zdaniem najwłaściwsze, nigdy nie poddawszy się modzie. Podkreślił wielką maestrię oraz wyjątkową sprawność w wykonywaniu zabiegów chirurgicznych. Zwrócił też uwagę na spokój, jakim profesor odznaczał się w trakcie wykonywanych zabiegów nawet w przypadku pojawiających się nagle komplikacji. Podobnie jak dr Sitarz zauważył równe traktowanie przez prof. Drewsa wszystkich pacjentów.

Doktor Marian Twardowski opowiedział o swoim stażu u profesora, o jego zachowaniu w trakcie operacji i życzliwości w trakcie egzaminów oraz o gotowości do niesienia pomocy kolegom chirurgom, szczególnie tym pracującym poza Poznaniem.

Profesor Stanisław Malinger wspominał wykłady prof. Drewsa, na których ten dzielił się ze studentami swoją rozległą „nieksiążkową” wiedzą i bogatym doświadczeniem popartym konkretnymi przypadkami.

Profesor Roman Meissner mówił o gotowości profesora do niesienia pomocy i uczestniczenia w konsultacjach o każdej porze. Wspominał także o odwadze w przystępowaniu do operacji, czego przykładem może być operacja wyrostka u własnego syna. Podzielił się ponadto wspomnieniami z pogrzebu prof. Drewsa, w którym uczestniczył wielotysięczny tłum poznaniaków.

Profesor Krzysztof Drews opowiedział o przypadkowym wyborze profesji ojca, o jego walce z chorobą, o wynajdowaniu chorych nawet w tramwaju, oraz o wspaniałym stosunku do pacjentów, interesowaniu się nimi, codziennym odwiedzaniu i doskonałej ich znajomości, nie tylko pod kątem medycznym.

Kolejnym punktem posiedzenia Komisji był referat główny prof. Meissnera na temat „Walka z zakażeniem na sali operacyjnej” wygłoszony ku czci prof. Romana Drewsa.

Po swoim wystąpieniu przewodniczący przedstawił interesujące wydawnictwa, które ukazały się w ostatnim czasie. Profesor Meissner przypomniał ponadto o kolejnym zebraniu Komisji, które zgodnie z planem wyznaczone zostało na pierwszy poniedziałek lutego, zachęcił do składania propozycji kolejnych referatów oraz podziękował zaproszonym gościom. Na tym zakończyło się zebranie Komisji Historii i Filozofii Medycyny PTPN.

DR KATARZYNA SURDYK

W numerze 12. *Biuletynu Informacyjnego WIL* z 2008 r. wydrukowano fragmenty artykułu prof. Romana Drewsa pt. *Lekarz-pacjent*. Artykuł ten w pełnej wersji wydrukowany został w *Zeszytach Naukowych Kaliskiego Towarzystwa Lekarskiego* nr 1 z 1972 r.